

บทที่ 4

ผลการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงาน ของโรงงานควบคุมในปัจจุบัน

4.1 บทนำ

รัฐบาลไทยได้ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของพลังงานที่มีบทบาทในการพัฒนาประเทศ จึงได้ทำการตรากฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงานขึ้นมาหลายฉบับ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นและบังคับให้ทางโรงงานควบคุมมีการดำเนินการอนุรักษ์พลังงานอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังได้มีการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน อาทิเช่น พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ที่ได้มีการบังคับใช้มานานนับ 10 ปี และปัจจุบันก็ได้มีการพิจารณาปรับปรุงเป็น พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550

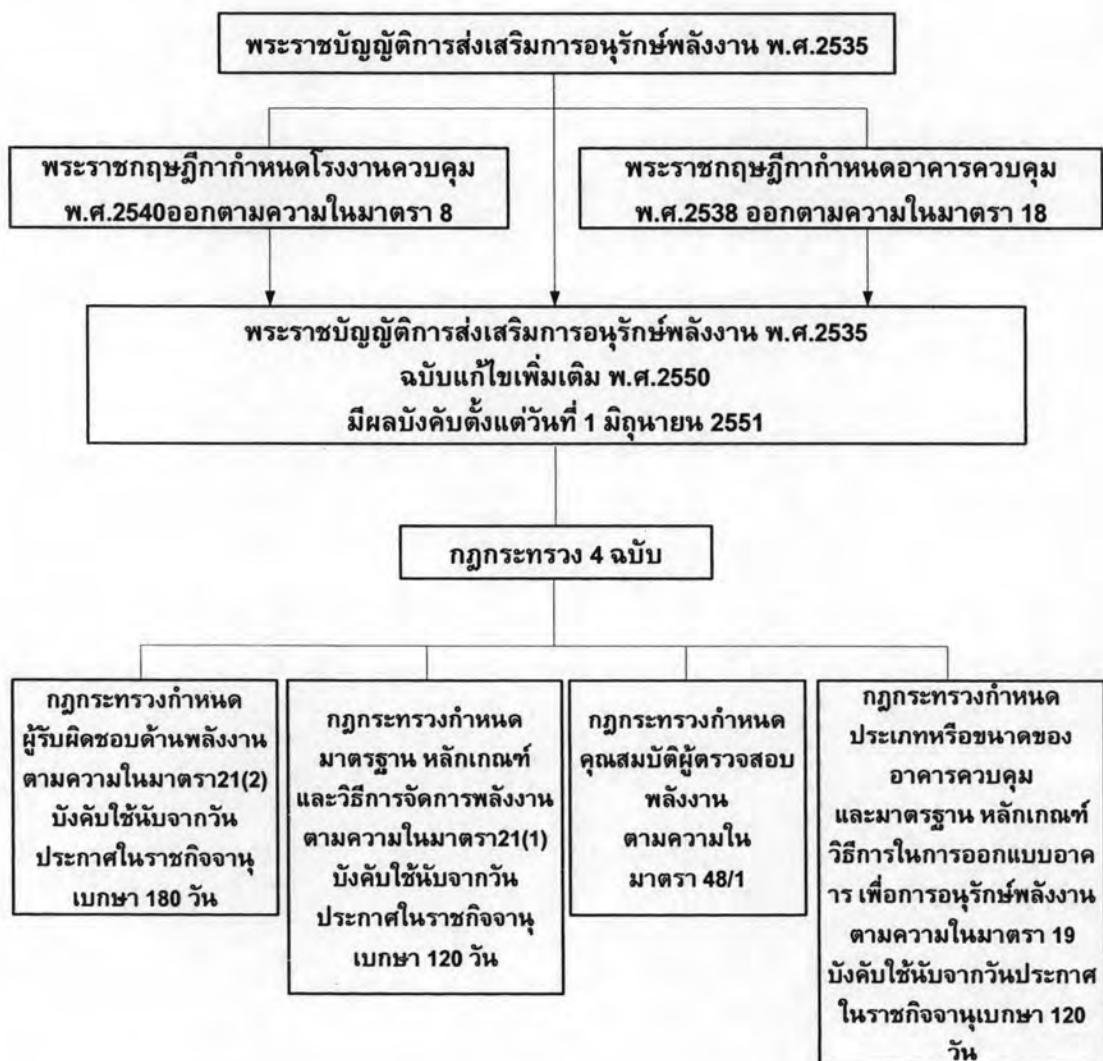
ในบทนี้จะกล่าวถึงการศึกษาและการสรุปรวบรวมข้อบังคับ และเนื้อหาของกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงานภายในโรงงานควบคุม เพื่อใช้ประกอบการจัดทำคู่มือการอนุรักษ์พลังงานตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 สำหรับโรงงานควบคุม โดยกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550, พระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม พ.ศ. 2540 และร่างกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

4.1.1 โครงสร้างกฎหมายตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550

โครงสร้างของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงานของประเทศไทยในปัจจุบัน ประกอบด้วย

- 1) พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550
- 2) พระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุม พ.ศ.2538
- 3) พระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม พ.ศ.2540
- 4) ร่างกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2550

- 4.1) ร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการพลังงาน
ในโรงงานควบคุมและอาคารควบคุม
- 4.2) ร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติ หน้าที่ และจำนวนของผู้รับผิดชอบด้าน
พลังงาน
- 4.3) ร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบพลังงาน การขอใบรับ
อนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบพลังงาน
- 4.4) ร่างกฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือขนาดของอาคาร และมาตรฐาน
หลักเกณฑ์ และวิธีในการออกแบบเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2552

ภาพที่ 4-1 โครงสร้างกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ที่ ๓ : กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (2551)

4.2 พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550

จากการศึกษาเนื้อความในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 สามารถสรุปความได้ดังต่อไปนี้

4.2.1 หลักการของพระราชบัญญัติ

เพื่อความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 เพื่อให้สามารถกำกับและส่งเสริมการใช้พลังงาน และการอนุรักษ์พลังงานให้มีประสิทธิภาพและสามารถปรับเปลี่ยนแนวทางการอนุรักษ์พลังงานให้ทันต่อเทคโนโลยี โดยมีการกำหนดมาตรฐานด้านประสิทธิภาพของการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ ตลอดจนการมอบหมายให้บุคคลหรือนิติบุคคลตรวจสอบและรับรองการจัดการพลังงานการใช้พลังงานในเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ และคุณภาพวัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงานแทนพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

กฎหมายใหม่ที่มีการปรับปรุงแก้ไขจะสามารถแก้ปัญหา ดังนี้

- 1) ระเบียบและขั้นตอนที่เป็นข้อปลีกย่อยสามารถปฏิบัติได้สะดวกรวดเร็วทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี
- 2) การอนุรักษ์พลังงานจะมุ่งเน้นพฤติกรรมบุคคลและองค์กรมากกว่ามุ่งเน้นการเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ สร้างความตระหนักร่วมกัน ประกอบกับขั้นตอนที่ง่ายขึ้น สะดวกรวดเร็ว มุ่งสัมฤทธิ์ผลเพื่อการจูงใจด้านอนุรักษ์พลังงานมากขึ้น
- 3) การแก้ปัญหาจากต้นทาง การคำนึงถึงการออกแบบอาคารเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน การตระหนักถึงประสิทธิภาพวัสดุอุปกรณ์เครื่องจักร ตลอดจนการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้ใช้เครื่องจักรวัสดุอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้รวดเร็วทั่วถึง เต็มระบบทั้งกรมโยธาธิการและผังเมือง สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

แนวทางการปรับปรุงกฎหมาย ที่มีรายละเอียดเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานควบคุม ประกอบด้วย

- 1) กำหนดให้มีการอนุรักษ์พลังงาน โดยการจัดการพลังงานปรับเปลี่ยนวิธีการจากการเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ มาเป็นการเน้นการปรับพฤติกรรมของบุคคล และการมีส่วนร่วมขององค์กรมากขึ้น
- 2) การกำหนดมาตรฐานประสิทธิภาพการใช้พลังงานขั้นต่ำของอุปกรณ์ที่ผลิตและจำหน่าย รวมถึงการให้แสดงค่าประสิทธิภาพเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในการเลือกใช้อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อลดความต้องการในการใช้พลังงานลง

3) การมอบหมายบุคคลเป็นผู้ตรวจสอบรับรองการจัดการพลังงานแทนพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรของรัฐในการตรวจสอบ เพื่อให้การดำเนินการสามารถลดขั้นตอน และระยะเวลาในการปฏิบัติตามกฎหมาย อันจะเป็นผลให้เกิดความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

4.2.2 วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 มีวัตถุประสงค์ในการร่างกฎหมายขึ้นเพื่อ

- 1) กำกับดูแลส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย (โรงงานควบคุม และอาคารควบคุม) มีการอนุรักษ์พลังงาน, ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัด
- 2) ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการผลิตเครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ และวัสดุที่ใช้ในการอนุรักษ์พลังงานขึ้นภายในประเทศ และมีการใช้อย่างแพร่หลาย
- 3) ส่งเสริม และสนับสนุนให้การอนุรักษ์พลังงานเป็นรูปธรรม ด้วยการจัดตั้ง "กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน" เพื่อใช้เป็นกลไกในการให้การอุดหนุนช่วยเหลือทางการเงินในการอนุรักษ์พลังงาน

4.2.3 กลุ่มเป้าหมายตามพระราชบัญญัติ

กลุ่มเป้าหมายที่รัฐเข้าไปกำกับดูแลและให้การส่งเสริมเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์พลังงานประกอบด้วย

- 1) โรงงานควบคุม
- 2) อาคารควบคุม

โดยกลุ่มอาคารควบคุมและโรงงานควบคุมจะเน้นไปที่อาคารและโรงงานที่มีการใช้พลังงานมาก โดยได้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุม และโรงงานควบคุมขึ้นในปี พ.ศ.2538 และ พ.ศ.2540 ตามลำดับ

3) ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายเครื่องจักร อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง และวัสดุที่ใช้ในการอนุรักษ์พลังงาน

ในส่วนของผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายเครื่องจักรฯ จะได้มีการกำหนดประเภทและมาตรฐานของเครื่องจักร อุปกรณ์และวัสดุที่จะได้รับสิทธิอุดหนุนช่วยเหลือทางการเงินโดยจะออกเป็นกฎกระทรวงต่อไปในอนาคต

4.2.4 องค์ประกอบของพระราชบัญญัติ

เนื้อความภายในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย

ตารางที่ 4-1 แสดงส่วนประกอบของพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550

ลำดับ	ส่วนประกอบของพระราชบัญญัติ	มาตรา
1	บทบัญญัติและคำนิยามคำศัพท์	มาตรา 1 ถึง มาตรา 6
2	หมวด 1 การอนุรักษ์พลังงานในโรงงาน	มาตรา 7 ถึง มาตรา 10
3	หมวด 2 การอนุรักษ์พลังงานในอาคาร	มาตรา 17 ถึง มาตรา 21
4	หมวด 3 การอนุรักษ์พลังงานในเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ และส่งเสริมการใช้วัสดุหรืออุปกรณ์ เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน	มาตรา 23
5	หมวด 4 กองทุนส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน	มาตรา 24 ถึง มาตรา 39
6	หมวด 5 มาตรการส่งเสริมและช่วยเหลือ	มาตรา 40 ถึง มาตรา 41
7	หมวด 6 ค่าธรรมเนียมพิเศษ	มาตรา 42 ถึง มาตรา 46
8	หมวด 7 พนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา 47 ถึง มาตรา 49
9	หมวด 8 การอุทธรณ์	มาตรา 50 ถึง มาตรา 52
10	หมวด 9 บทกำหนดโทษ	มาตรา 53 ถึง มาตรา 61

4.2.5 สรุปประเด็นที่สำคัญตามพระราชบัญญัติ

4.2.5.1 กิจกรรมการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานควบคุม

ตามมาตราที่ 7 ในหมวด 1 การอนุรักษ์พลังงานในโรงงาน ได้ทำการกำหนดกิจกรรมการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานควบคุม เพื่อให้โรงงานได้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- 1) การปรับปรุงประสิทธิภาพของการเผาไหม้เชื้อเพลิง
- 2) การป้องกันการสูญเสียพลังงาน
- 3) การนำพลังงานที่เหลือจากการใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่
- 4) การเปลี่ยนไปใช้พลังงานอีกประเภทหนึ่ง

5) การปรับปรุงการใช้ไฟฟ้าด้วยวิธีปรับปรุงตัวประกอบกำลังไฟฟ้า การลดความต้องการพลังไฟฟ้าสูงสุดในช่วงความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุดของระบบการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าให้เหมาะสมกับภาระและวิธีการอื่น

6) การใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงตลอดจนระบบควบคุมการทำงานและวัสดุที่ช่วยในการอนุรักษ์พลังงาน

7) การอนุรักษ์พลังงานโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

4.2.5.2 หน้าที่ และขั้นตอนในการดำเนินการอนุรักษ์พลังงาน

รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อเป็นประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานควบคุม โดยเรื่องที่มีอำนาจในการออกกฎกระทรวง ได้แสดงไว้ในมาตราที่ 9 หมวด 1 มีรายละเอียดดังนี้

1) กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการพลังงานให้เจ้าของโรงงานควบคุมต้องปฏิบัติ

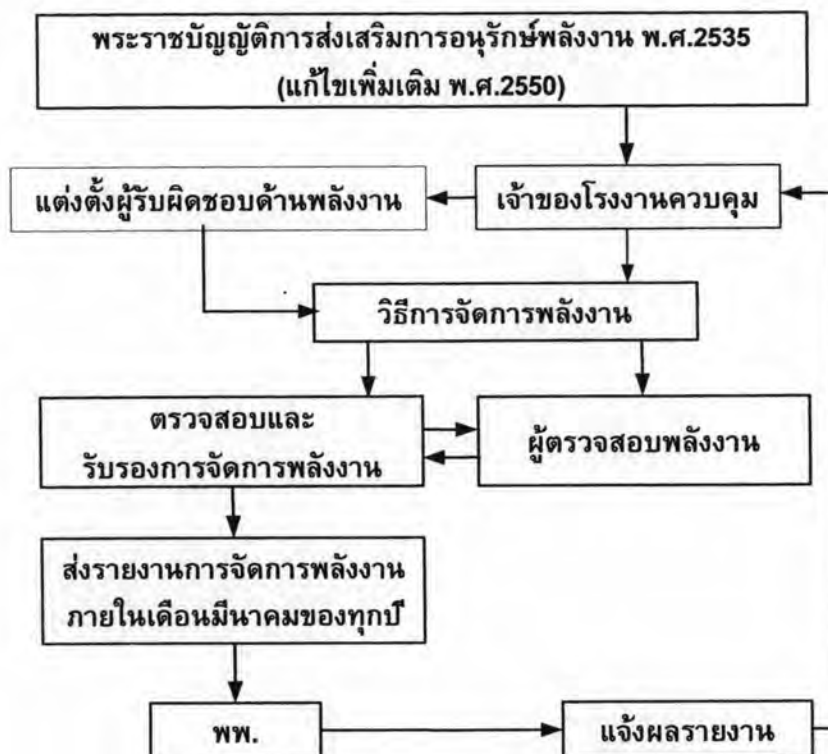
2) กำหนดให้เจ้าของโรงงานควบคุมต้องจัดให้มีผู้รับผิดชอบด้านพลังงานประจำโรงงานควบคุมแต่ละแห่ง ตลอดจนกำหนดคุณสมบัติและหน้าที่ของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน

ดังนั้นจะสามารถสรุปหน้าที่ และขั้นตอนการดำเนินการเพื่อเป็นการอนุรักษ์พลังงาน ที่โรงงานควบคุมจะต้องปฏิบัติ ไว้ดังต่อไปนี้

1) จัดให้มีผู้รับผิดชอบด้านพลังงานที่มีคุณสมบัติและจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงประจำอาคาร/โรงงานควบคุมภายในเวลาที่กำหนด

2) ต้องดำเนินการจัดให้มีการอนุรักษ์พลังงานตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการ การจัดการพลังงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

3) ส่งรายงานผลการตรวจสอบและรับรองการจัดการพลังงาน ให้แก่ กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี โดยต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองจากผู้ตรวจสอบพลังงานที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน

ภาพที่ 4-2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการอนุรักษ์พลังงานตามกฎหมาย
ที่มา : กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (2550)

4.2.5.3 บทกำหนดโทษ

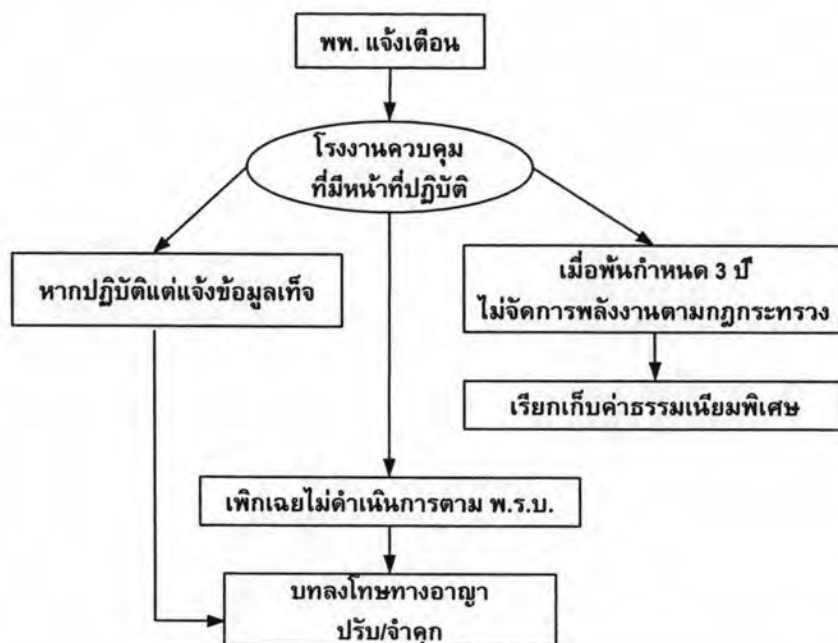
กรณีไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายที่พระราชบัญญัติได้ทำการกำหนดไว้ ถือว่าทางโรงงานควบคุมกระทำการผิดกฎหมาย จะต้องได้รับบทลงโทษ ทั้งนี้ก่อนที่จะมีการตัดสินลงโทษ โรงงานควบคุมที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายกำหนดนั้น ทางกระทรวงพลังงานจะมีกระบวนการแจ้งเตือนก่อน โดยการแจ้งเตือนจะมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

การแจ้งเตือน ในกรณีที่ตรวจพบว่าโรงงานควบคุมใดไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมาย จะมีการแจ้งเตือนให้ปฏิบัติ เมื่อโรงงานควบคุมได้รับทราบการแจ้งเตือนและมีการดำเนินการดังนี้

1) มีการติดต่อหรือขอทราบข้อมูลจากกรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน และเริ่มดำเนินการตามกฎหมาย การปฏิบัติงานก็จะเข้าสู่ระบบการตรวจสอบติดตามสถานการณ์ส่งแจ้งเตือนก็จะสิ้นสุดลง

2) มีการโต้แย้ง หรือชี้แจงเหตุผล ปัญหาอุปสรรคจากอาคารควบคุมให้ทราบ ซึ่งกรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม เพื่อแจ้งอาคารควบคุมนั้นๆ ดำเนินการต่อไป

แต่ถ้าแจ้งเตือนไปแล้ว ยังไม่มีความเคลื่อนไหวใดๆ และไม่มีความคืบหน้า ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย หรือชี้แจง หรือโต้แย้ง จะนำบทกำหนดโทษตามที่กฎหมายกำหนด มาใช้บังคับตามความเหมาะสมต่อไป สำหรับอาคารควบคุมที่เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย

ภาพที่ 4-3 บทลงโทษกรณีไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด
ที่มา : กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (2550)

ซึ่งรายละเอียดของบทลงโทษได้ทำการแสดงไว้ในหมวดที่ 9 ของพระราชบัญญัติ โดยจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-2 แสดงบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550

ลักษณะการกระทำความผิด	โทษ
1. เจ้าของโรงงานควบคุม แจ้งรายละเอียดหรือเหตุผลในการขอผ่อนผันอันเป็นเท็จ	- จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือ - ปรับไม่เกิน 150,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตารางที่ 4-2 (ต่อ) แสดงบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2550

ลักษณะการกระทำความผิด	โทษ
2. เจ้าของโรงงานควบคุม แจ้งรายละเอียดยหรือ เหตุผลในการขอผ่อนผันอันเป็นเท็จ	- จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือ - ปรับไม่เกิน 150,000 บาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ
3. เจ้าของโรงงานควบคุม ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของอธิบดี ที่สั่งให้เจ้าของโรงงานควบคุม แจ้ง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้พลังงานเพื่อตรวจสอบให้ การอนุรักษ์พลังงานเป็นไปตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	- ปรับไม่เกิน 50,000 บาท
4. ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติตามหน้าที่	- ปรับไม่เกิน 5,000 บาท
5. เจ้าของโรงงานควบคุม หรือผู้รับผิดชอบด้าน พลังงาน ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามร่างกฎกระทรวงในเรื่อง ต่างๆ ดังนี้ - การกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการ จัดการพลังงาน ให้เจ้าของโรงงานควบคุมต้อง ปฏิบัติ - การกำหนดให้เจ้าของโรงงานควบคุมต้องจัด ให้มีผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน ประจำในโรงงาน ควบคุมแต่ละแห่ง ตลอดจนกำหนดคุณสมบัติและ หน้าที่ของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน	- ปรับไม่เกิน 200,000 บาท
6. ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติตามหน้าที่	- ปรับไม่เกิน 5,000 บาท

ที่มา : กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (2550)

4.3 พระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม พ.ศ. 2540

พระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม พ.ศ. 2540 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2540 โดยเนื้อหาภายในพระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม ได้ทำการแสดง ลักษณะของโรงงานควบคุม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

4.3.1 ลักษณะของโรงงานควบคุม

โรงงานจะเป็นโรงงานควบคุมหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับปริมาณการใช้พลังงาน โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้โรงงานที่มีลักษณะเป็นโรงงานเดี่ยวหรือหลายโรงงานภายใต้เลขที่บ้านเดียวกันที่มีการใช้พลังงานในระดับที่แตกต่างกันในแต่ละปีที่จะมีผลบังคับใช้ดังต่อไปนี้ เป็น "โรงงานควบคุม"

1. ในโรงงานควบคุมที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2540 ได้แก่ โรงงานที่ได้รับอนุมัติจากผู้จำหน่ายไฟฟ้าให้ใช้เครื่องวัดไฟฟ้า หรือให้ติดตั้งหม้อแปลงชุดเดียวกัน หรือหลายชุดรวมกันมีขนาดตั้งแต่ 10,000 กิโลวัตต์ หรือ 11,750 กิโลโวลท์แอมแปร์ขึ้นไป หรือโรงงานที่ใช้ไฟฟ้าจากระบบของผู้จำหน่ายความร้อนจากไอน้ำจากผู้จำหน่าย หรือพลังงานสิ้นเปลืองอื่นจากผู้จำหน่าย หรือของตนเองอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือรวมกันตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคมของปีที่ผ่านมา มีปริมาณพลังงานทั้งหมดเทียบเท่าพลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ 200 ล้านเมกะจูล ขึ้นไป

2. ในโรงงานควบคุมที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2541 ได้แก่ โรงงานตามข้อ 1 ที่มีขนาดตั้งแต่ 3,000 กิโลวัตต์ แต่ไม่ถึง 10,000 กิโลวัตต์ หรือตั้งแต่ 3,530 กิโลโวลท์แอมแปร์ แต่ไม่ถึง 11,750 กิโลโวลท์แอมแปร์ หรือโรงงานที่มีปริมาณการใช้พลังงานทั้งหมดเทียบเท่าพลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ 60 ล้านเมกะจูล แต่ไม่ถึง 200 ล้านเมกะจูล

3. ในโรงงานควบคุมที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2542 ได้แก่ โรงงานตามข้อ 1 ที่มีขนาดตั้งแต่ 2,000 กิโลวัตต์ แต่ไม่ถึง 3,000 กิโลวัตต์ หรือตั้งแต่ 2,350 กิโลโวลท์แอมแปร์ แต่ไม่ถึง 3,530 กิโลโวลท์แอมแปร์ หรือโรงงานที่มีปริมาณการใช้พลังงานทั้งหมดเทียบเท่าพลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ 40 ล้านเมกะจูล แต่ไม่ถึง 60 ล้านเมกะจูล

4. ในโรงงานควบคุมที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2543 ได้แก่ โรงงานตามข้อ 1 ที่มีขนาดตั้งแต่ 1,000 กิโลวัตต์ แต่ไม่ถึง 2,000 กิโลวัตต์ หรือตั้งแต่ 1,175 กิโลโวลท์แอมแปร์ แต่ไม่ถึง 2,350 กิโลโวลท์แอมแปร์ หรือโรงงานที่มีปริมาณการใช้พลังงานทั้งหมดเทียบเท่าพลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ 20 ล้านเมกะจูล แต่ไม่ถึง 40 ล้านเมกะจูล

4.3.2 การคำนวณปริมาณการใช้พลังงาน

เนื้อความภายในพระราชกฤษฎีกา ได้แสดงการคำนวณปริมาณการใช้พลังงานโดยแบ่งออกเป็น 3 กรณี ได้แก่ กรณีไฟฟ้า กรณีความร้อนจากไอน้ำ และกรณีพลังงานสิ้นเปลืองอื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.2.1 กรณีไฟฟ้า

ให้ทำการคำนวณปริมาณการใช้ไฟฟ้า เป็นหน่วยกิโลวัตต์ชั่วโมงแล้วคูณด้วย

3.60

4.3.2.2 กรณีความร้อนจากไอน้ำ

ให้ทำการคำนวณปริมาณความร้อนจากไอน้ำ โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$E_s = (h_s - h_w) \times S \times e_{ff}$$

โดย E_s หมายถึง ปริมาณความร้อนจากไอน้ำเป็นพลังงานไฟฟ้า เทียบเท่า หน่วยเป็น เมกะจูล/ปี

h_s หมายถึง ค่า Enthalpy ของไอน้ำที่ใช้ หน่วยเป็น เมกะจูล/ตัน จาก ตารางไอน้ำ (steam table) ทั่วไป

h_w หมายถึง ค่า Enthalpy ของน้ำที่อุณหภูมิ ๒๗ องศาเซลเซียส และความดันหนึ่งบรรยากาศ ในที่นี้ให้ใช้ค่าเท่ากับ ๑๑๓ เมกะจูล/ตัน

S หมายถึง ปริมาณไอน้ำที่ใช้ หน่วยเป็น ตัน/ปี ดูจากเครื่องวัด ปริมาณไอน้ำของโรงงานควบคุม

4.3.2.3 กรณีพลังงานสิ้นเปลืองอื่น ๆ

ให้ทำการคำนวณปริมาณความร้อนจากพลังงานสิ้นเปลืองอื่น โดยใช้สูตร ดังต่อไปนี้

$$E_f = F \times HHV \times e_{ff}$$

โดย E_f หมายถึง ปริมาณความร้อนจากพลังงานสิ้นเปลืองอื่น หน่วยเป็น เมกะจูล/ปี

F หมายถึง ปริมาณการใช้พลังงานสิ้นเปลือง หน่วยเป็น หน่วย น้ำหนัก หรือปริมาตรต่อปี

HHV หมายถึง ค่าความร้อนสูง (higher heating value) ของพลังงาน สิ้นเปลืองที่ใช้ หน่วยเป็น เมกะจูล/หน่วยน้ำหนักหรือ ปริมาตร

ในกรณีไม่มีค่าความร้อนสูงจากผู้จำหน่าย ให้ใช้ค่าความร้อนเฉลี่ยที่กรม พัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) กำหนด

4.4 ร่างกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงานภายในโรงงานควบคุม

ร่างกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงานภายในโรงงานควบคุม ประกอบด้วย

4.4.1 ร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการพลังงานในโรงงานควบคุมและอาคารควบคุม (ฉบับวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2552)

ร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการพลังงานในโรงงานควบคุมและอาคารควบคุม มีผลบังคับเมื่อพ้นกำหนด 120 วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยเนื้อหาภายในร่างกฎกระทรวงนี้ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

4.4.1.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้เจ้าของโรงงานควบคุมมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการจัดการพลังงาน และเป็นฐานข้อมูลของรัฐในการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการพลังงานในโรงงานควบคุม อันเป็นประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงาน โดยเจ้าของโรงงานควบคุมมีหน้าที่รวบรวมข้อมูลปริมาณการใช้พลังงานในปีปัจจุบันเพื่อจัดทำรายงานการจัดการพลังงาน และจัดส่งส่งรายงานผลการตรวจสอบและรับรองการจัดการพลังงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ให้แก่อธิบดี ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไปเป็นประจำทุกปี

4.4.1.2 สรุปประเด็นที่สำคัญตามร่างกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงาน ให้เจ้าของโรงงานควบคุม ดำเนินการจัดการพลังงาน โดยมีขั้นตอน 8 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) จัดให้มีผู้รับผิดชอบในการจัดการพลังงาน รวมทั้งกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพลังงานของคณะทำงานด้านการจัดการพลังงาน
- 2) ในกรณีที่เป็นกรนำวิธีการจัดการพลังงานตามกฎกระทรวงนี้มาใช้เป็นครั้งแรก ให้เจ้าของโรงงานควบคุมประเมินสถานภาพการจัดการพลังงานเบื้องต้น
- 3) กำหนดนโยบายอนุรักษ์พลังงาน เพื่อแสดงเจตจำนงและความมุ่งมั่นในการจัดการพลังงานในโรงงานควบคุม โดยจัดทำเป็นเอกสารและลงลายมือชื่อเจ้าของโรงงานควบคุม
- 4) จัดให้มีการประเมินศักยภาพการอนุรักษ์พลังงาน โดยการตรวจสอบและประเมินการใช้พลังงานที่มีนัยสำคัญตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

- 5) จัดให้มีการกำหนดเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงานของพลังงานที่ประสงค์จะให้ลดลง
- 6) ควบคุมดูแลให้มีการดำเนินการตามแผนอนุรักษ์พลังงาน รวมทั้งการตรวจสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติตามเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงานซึ่งจัดทำขึ้น
- 7) จัดให้มีการตรวจติดตาม และประเมินวิธีการจัดการพลังงาน
- 8) ทบทวน วิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่องของการจัดการพลังงานตามช่วงเวลาที่กำหนดอย่างเหมาะสมเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

4.4.1.3 หน้าที่ของคณะกรรมการด้านการจัดการพลังงาน

- 1) ดำเนินการจัดการพลังงานให้สอดคล้องกับนโยบายอนุรักษ์พลังงานของโรงงานควบคุม
- 2) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายการอนุรักษ์พลังงานและวิธีการจัดการพลังงาน รวมทั้งจัดการฝึกอบรมหรือกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- 3) ควบคุมดูแลให้การจัดการพลังงานของโรงงานควบคุมเป็นไปตามนโยบายการอนุรักษ์พลังงานและวิธีการจัดการพลังงาน
- 4) รายงานผลการอนุรักษ์และการจัดการพลังงานตามนโยบายอนุรักษ์พลังงานและการจัดการพลังงานของโรงงานควบคุม ตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทบทวนนโยบายอนุรักษ์พลังงานและวิธีการจัดการพลังงานให้เจ้าของโรงงานควบคุมทราบ

4.4.1.4 รายละเอียดนโยบายอนุรักษ์พลังงาน

- 1) ข้อความระบุว่า การอนุรักษ์พลังงานเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานของเจ้าของโรงงานควบคุมหรือเจ้าของอาคารควบคุม
- 2) นโยบายอนุรักษ์พลังงานที่เหมาะสมกับลักษณะและปริมาณพลังงานที่ใช้ในโรงงานควบคุม
- 3) การแสดงเจตจำนงที่จะปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการจัดการพลังงาน
- 4) แนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานอย่างต่อเนื่อง
- 5) แนวทางในการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินการตามวิธีการจัดการพลังงาน ให้เจ้าของโรงงานควบคุมจัดให้มีการเผยแพร่ นโยบายอนุรักษ์พลังงาน โดยปิดประกาศไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายในโรงงานควบคุม หรือโดยวิธีการอื่นที่เหมาะสม เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบและปฏิบัติตามนโยบายอนุรักษ์พลังงานได้

4.4.2 ร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติ หน้าที่และจำนวนของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน

เนื้อหาภายในร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติ หน้าที่และจำนวนของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน ได้ทำการกำหนดคุณสมบัติหน้าที่และจำนวนของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

4.4.2.1 จำนวนผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน

จำนวนผู้รับผิดชอบด้านพลังงานประจำโรงงานควบคุมนั้น จะขึ้นอยู่กับขนาดของหม้อแปลงไฟฟ้าที่ติดตั้งภายในโรงงาน หรือปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้า พลังงานความร้อนจากไอน้ำ หรือพลังงานสิ้นเปลืองอื่น ซึ่งมีเกณฑ์การกำหนดจำนวนของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-3 แสดงจำนวนของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน

ประเภท	โรงงานควบคุม	
	ขนาดเครื่องวัดไฟฟ้า	< 3,000 kW
ขนาดหม้อแปลง	< 3,530 kVA	≥ 3,530 kVA
ปริมาณการใช้พลังงาน	< 60 ล้าน MJ/y	≥ 60 ล้าน MJ/y
จำนวนผู้รับผิดชอบพลังงาน	1 คน	2 คน* * เป็นผู้รับผิดชอบด้านพลังงานอาวุโสอย่างน้อย 1 คน

4.4.2.2 คุณสมบัติของผู้รับผิดชอบพลังงาน

- 1) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและมีประสบการณ์การทำงานในโรงงานหรืออาคารอย่างน้อยสามปี โดยมีผลงานด้านการอนุรักษ์พลังงานตามการรับรองของเจ้าของโรงงานควบคุมหรือเจ้าของอาคารควบคุม
- 2) เป็นผู้ได้รับปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือทางวิทยาศาสตร์ โดยมีผลงานด้านการอนุรักษ์พลังงานตามการรับรองของเจ้าของโรงงานควบคุมหรือเจ้าของอาคารควบคุม
- 3) เป็นผู้สำเร็จการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พลังงานหรือการฝึกอบรมที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกันที่อธิบดีให้ความเห็นชอบ

4.4.2.3 คุณสมบัติของผู้รับผิดชอบพลังงานอาวุโส

- 1) เป็นผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรผู้รับผิดชอบพลังงานอาวุโส ที่อธิบดีให้ความเห็นชอบ
- 2) เป็นผู้ที่สามารถได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดจากการจัดสอบผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน ซึ่งจัดโดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

4.4.2.4 หน้าที่ของผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน

- 1) บำรุงรักษาและตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้พลังงานเป็นระยะๆ
- 2) ปรับปรุงวิธีการใช้พลังงานให้เป็นไปตามหลักการอนุรักษ์พลังงาน
- 3) ช่วยเจ้าของโรงงานควบคุมและเจ้าของอาคารควบคุมในการจัดการพลังงานตามร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการพลังงานในโรงงานควบคุมและอาคารควบคุม
- 4) ช่วยเจ้าของโรงงานควบคุมและเจ้าของอาคารควบคุมปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535

4.4.3 ร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบพลังงาน การขอใบรับอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต เป็นผู้ตรวจสอบพลังงาน

เนื้อหาภายในร่างกฎกระทรวงกำหนดของผู้ตรวจสอบพลังงาน การขอใบรับอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต เป็นผู้ตรวจสอบพลังงาน ได้กำหนดให้อธิบดีอาจอนุญาตให้บุคคลหรือนิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินการแทนพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบและรับรองการจัดการพลังงาน การใช้พลังงานในเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ และคุณภาพวัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน โดยเนื้อหาภายในกฎกระทรวงสามารถสรุปได้ดังนี้

4.4.3.1 องค์ประกอบ

เนื้อหาภายในร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบพลังงาน การขอใบรับอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต เป็นผู้ตรวจสอบพลังงาน ประกอบด้วย

ตารางที่ 4-4 ส่วนประกอบของร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบพลังงาน การขอใบรับอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต เป็นผู้ตรวจสอบพลังงาน

ลำดับ	ส่วนประกอบ	ข้อที่
1	บทบัญญัติและคำนิยามคำศัพท์	ข้อ 1
2	หมวด 1 ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับใบอนุญาต	ข้อ 2
3	หมวด 2 คุณสมบัติและจำนวนบุคลากรของผู้ตรวจสอบพลังงาน	ข้อ 3 ถึง ข้อ 6
4	หมวด 3 การขอใบรับอนุญาต และการออกใบอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบพลังงาน	ข้อ 7 ถึง ข้อ 14
5	หมวด 4 การต่ออายุใบอนุญาต	ข้อ 15 ถึง ข้อ 17
6	หมวด 5 การสิ้นสุดของใบอนุญาต	ข้อ 18

4.4.3.2 ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบพลังงาน ต้องเป็นนิติบุคคลที่มีคุณสมบัติและต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- 1) เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจหรือให้บริการเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน หรือการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการใช้และการผลิตพลังงาน หรือสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐ
- 2) มีบุคลากรที่มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนด
- 3) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบพลังงาน

4.4.3.3 จำนวนบุคลากรของผู้ตรวจสอบพลังงาน

การตรวจสอบพลังงานในโรงงานควบคุมแต่ละแห่ง ต้องประกอบด้วยผู้ชำนาญการอย่างน้อย 1 คน เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการตรวจสอบพลังงาน และผู้ช่วยผู้ชำนาญการ อย่างน้อย 2 คน ทำหน้าที่ช่วยผู้ชำนาญการในการตรวจสอบพลังงานและจัดทำรายงาน โดยผู้ชำนาญการ 1 คน สามารถตรวจสอบพลังงานให้กับโรงงานควบคุมหรืออาคารควบคุม ได้ไม่เกิน 30 แห่ง ในแต่ละรอบของการตรวจสอบ

4.4.3.4 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบพลังงาน

- 1) ผู้ชำนาญการ มีคุณสมบัติ อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้
 - 1.1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่ำในระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือทางวิทยาศาสตร์ หรือทางด้านพลังงาน มีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการ

อนุรักษ์พลังงานและการจัดการพลังงานในโรงงานหรืออาคาร อย่างน้อย 7 ปี และมีผลงานด้านอนุรักษ์พลังงานอย่างน้อย 5 โครงการ

1.2) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่ำตาม (1.1) และสอบผ่านหลักสูตรวิธีการตรวจสอบและรับรองการจัดการพลังงานที่อธิบดีเห็นชอบ

1.3) ผู้ชำนาญการที่มีคุณสมบัติตามข้อ (1.1) จะต้องเข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ (1.2) ภายใน 2 ปี นับแต่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับหรือนับจากวันที่เป็นผู้ชำนาญการ

2) ผู้ช่วยผู้ชำนาญการ มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

2.1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่ำตาม (1.1) และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานและการจัดการพลังงานในโรงงานหรืออาคาร อย่างน้อย 3 ปี

3) ผู้ชำนาญการและผู้ช่วยผู้ชำนาญการต้องไม่เป็นผู้ชำนาญการและผู้ช่วยผู้ชำนาญการให้กับผู้ตรวจสอบพลังงานรายอื่นในเวลาเดียวกัน

4) ผู้ชำนาญการและผู้ช่วยผู้ชำนาญการ ต้องไม่เป็นบุคลากรประจำของโรงงานควบคุมและอาคารควบคุมที่เข้าไปดำเนินการตรวจสอบพลังงาน

4.5 บทสรุป

รายละเอียดของบทนี้ได้กล่าวถึงผลการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงานของโรงงานควบคุมในปัจจุบัน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสรุปสาระสำคัญของกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พลังงาน และเกี่ยวพันกับข้อกำหนดต่างๆที่จะใช้บังคับให้โรงงานควบคุมจัดทำรายงานการจัดการพลังงาน เพื่อนำรายละเอียดและสาระสำคัญที่สรุปได้จากบทนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำรายงานการจัดการพลังงาน โดยรายละเอียดของกฎหมายที่ได้ทำการสรุปไว้ในบทนี้จะประกอบไปด้วย พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2550, พระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม พ.ศ.2540 และร่างกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2535 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2550